

Yabancı

Sürsem izini
Gitsem peşinden aynı sokaklara,
Sokaklar aynı;
İzlerin yabancı.

Yüreğime Serpilen Şiir

Nefes almak ne yüce bir ayrıcalık. Evren denilen kozmik saraya insan gömleğiyle girmek, Rahman'ın misafiri, En Sevgili'nin ümmeti olmak, ne büyük kazanç, ne büyük lütf.

İnsan gömleği bir ödül, bir ayrıcalık olmakla birlikte, ağır bir sorumluluğu da giydirir insana. Çünkü kainat ağacının en latif meyvesi olmak kolay değildir.

İnsan önce kendini tanımak, kendi ücretlerinde gezinmek zorundadır.

Boğulmuyor, yorulmuyorsa eğer, belki o zaman Evren denilen sonsuz büyüklükler denizinde kendisini hayrete düşüren yeni bulgular ve kozmik deliller bulabilir.

Hayatı yeniden yeniden keşfedebilir.

Elimden bir şey gelmez
Bir damla kalırım sahillerde,
Uğuldar deniz
Mavilerde ahenk bulur
Açılır yelkenlisi
Şiir.

Şiirin her bir sözcüğü metafizik bir duyuşa da kapı aralar, insanı madde boyutundan mana boyutuna hızla çeker. Çünkü insan manaya müştaktır. Manayı arar...

Şiir ikinci kez yaşamaktır acıyı
Şiir ikinci kez yaşamaktır
Şiir
Yaşamaktır.

O canlılığa akan bir kısa satır iken, düşünen kişiler için kalbin aydınlanmasına kadar uzanan bir deniz dalgasına dönüşür.

Çünkü o varsa yaşam var. Yaşam varsa insan var... Şiir her haliyle kendine aşık eder bizi...

Gül bahçelerinde gezinir şiir
Mavilerden his olur
Aynalarda akis

Şiir Kadar

Hangi ıslanmışlık
Şiir kadar ürpertir içimizi
Hangi sağanak çeker bizi kendi kıyısına
Sırılıklam
Şiir kadar
Kimyası müsait değil
Gider mavi umutlara
Dönesi değil

Şair aramızda ama şiir bu asra ait değil. Bilirim ki "Hayat şairi hep saf dışı bırakmak ister." Belki de şairin yeni ufuklara yol açması da bundandır.

Şiir bu asra ait değil
Kimyası müsait değil
Gider mavi umutlara
Dönesi değil